

Dplysninger endnu. Dog troede jeg, at de vilde kunne fremkomme under denne Sags Behandling. Og jeg vilde for Øvrigt alligevel ikke have antaget, at det var urigtigt, eller at man vilde foregive Noget ved at sætte Sagen i Bevægelse, navnlig da vi vide, at en saadan Sags virkelige Afgjørelse ikke beror paa Folkethingets Behandling, ikke paa Udvalgets Indstilling eller paa anden Behandling, men fremfor Alt, som besværrer alle vore Sagers Afgjørelse, hvad jeg meget beklager, beror paa Forhandlingerne mellem Landstinget og Folkethinget. Naar man navnlig ser hen paa at de ret alvorlige Forhandlingerne først kunne begynde, naar Forslaget har været i Landstinget og kommer tilbage til Folkethinget, tror jeg, at det har været rigtigt at sætte Sagen i Bevægelse. Jeg kan heller ikke anerkjende, at disse Dplysninger ere af saa gjennemgribende Betydning, og det er en ny Misforstaaelse, hvori det ærede Medlem, som ifjor talte paa Udvalgets Flertals Begne, gjorde sig skyldig, naar han mente, at hele Udvalget havde anerkjendt, at vi manglede væsentlige Dplysninger. Dplysninger kunne vi jo forresten ikke faae for mange af, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om Regjeringen kunde skaffe mere fylbdige Dplysninger, end vi allerede have, om Tiendernes Pris i Handel og Bandel. Paa de andre Dplysninger, som andre Medlemmer have ønsket, lægger jeg ganske vist ikke i mindste Maade Vægt. — Efter den ærede Ministers Udtalelser skal jeg ganske vist tage Forslaget tilbage; men, naar jeg gjør det, er det, fordi jeg har forstaaet den ærede Minister saaledes, at han ligefrem lovede, at Regjeringen eller han som Minister vilde tage Sagen i sin Daand, naar han havde faaet de Dplysninger, han ventede. Jeg forlader mig altsaa paa den ærede Ministers Ord, og de ere mig af saa stor Betydning, at jeg med stor Fornøjelse ligeoverfor hans Udtalelser tager mit Forslag tilbage.

Formanden: Lovforslaget er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det.

J. Madsen: Jeg optager det.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot sige, at det ærede Medlem synes at pointere mine Udtalelser noget stærkere, end de egentlig skulle pointere. Jeg forpligtede mig ikke til at forelægge et Lovforslag, men jeg forpligter mig til at skaffe det sammenarbejdede Materiale tilstede, og jeg forpligter mig til at tage under Overvejelse, om jeg tror, at der fra mit eller Regjeringens Standpunkt kan forelægges et Lovforslag derom.

J. Madsen: Jeg beklager, at den ærede Forslagsstiller saa hurtig tog Forslaget tilbage; thi det forekommer mig, at det dog indeholder Noget, som man mulig kunde faae Noget ud af, nemlig en Afløsning af Kvægtienden og Smaaaredsel. Jeg

kan godt indrømme den ærede Minister, at Afløsningen af hele Tiendebyrden maaske kan foraarsage betydelige finansielle Vanstieligheder, og jeg vil ogsaa indrømme, at Lovforslaget maaske i den Henseende er utidigt, idet Forarbejderne ikke ere saa vidt fremmede, at man kan gjøre Noget ud af det. Men hvad Kvægtiende og Smaaaredsel i alt Tald angaar, da have vi jo vel faaet dem forandrede til en fast aarlig Afgift i Byg; men dette foraarsager saa mange Ubehageligheder, baade for Sogneraadene, der skulle optræde Smaaaredselen, saavel til Skolelæren som til Presten, og paa den anden Side for Yberne, der skulle betale den i Penge i Smaaafsummer, der for det Meste vilde betydelig Vanstielighed, naar de skulle regnes nøjagtig ud. Jeg tror, at hele den Ordning, der er fæstet med Kvægtienden og Smaaaredsel, er utilfredsstillende baade for Modtagerne og Yberne, og jeg vilde derfor meget ønske, at vi dog maatte faae saa Meget ud af det foreliggende Lovforslag, at vi fik en Lov om Afløsningen af Kvægtiende og Smaaaredsel. Jeg ved ikke, hvem der skal modtage Afløsningssummen, men det kan heller ikke foraarsage nogen finansiell Vanstielighed, lige saa lidt som der kan være nogen stor Lyrd om, paa hvilken Maade Betalingen skal erlægges. Jeg vilde derfor ønske, at vi maatte høre en Udtalelse fra den ærede Indenrigsminister om, at han muligen var tilbuds at komme med et Forslag, der gik ud paa en Afløsning af Kvægtienden og Smaaaredsel, thi i saa Tald vilde jeg frasælde Forslaget og tage det tilbage; men i modsat Tald vil jeg overlade det til Thinget at afgjøre, om Sagen ikke burde gaa over til anden Behandling, for at man derved mulig kunde faae saa Meget ud af Forslaget, at man kunde faae en Lov om Afløsning i den af mig antydede Retning.

D. Hansen: Nagtet det ikke synes, at vi i denne Samling skulle komme til at beskæftige os videre med dette Lovforslag, tør det dog formodes, at lignende Lovforslag ville komme frem i kommende Samlinger, og jeg kan derfor ikke lade denne Forhandling gaa til Ende uden at gjøre opmærksom paa et Sovepunkt i Loven, hvorved det forekommer mig, at Hensynet til bestaaende Retshold og navnlig til Prioritetsforhold i høi Grad tilstedes. Det findes i § 12, hvori der siges, at Kreditforeningen og den danske Landmandsbank kunne give Laan til Tiendebædere, som afløse Tiendepigten; de maa ikke overstige det 25-Dobbelte af den aarlige Pengeafgift, hvortil Tiendebæderen er ansat, og Rente og Afdrag skal mindst udgjøre tilsammen $5\frac{1}{2}\%$ aarlig, indtil de herved blive indløste. Til Slutning siges der: „Kreditforeningen og Landmandsbanken beholde med Hensyn til de aarlige Indbetalinger den særegne Sikkerhed og Fortrinsret, som Lovgivningen har givet Tiendeejerne for den dem tilkommende Tiendebættelse. Der kan altsaa gives Laan